స్వయంకృషి

పిన్నిశెట్టి శ్రీనివాసరావు

"అబ్బబ్బ!... ఏం ఎండో... ఏం ఎండో... వస్తువుల ధరల్లా మండి పోతుంటేనూ..." అనుకుంటూ అప్పుడే వీధిలోంచి ఇంట్లోకొచ్చారు రామయ్యగారు. గొడుగు మడిచి ప్రక్కనపెట్టి, చెప్పులు గది మూల విడిచిపెట్టి 'ఈజీచైర్'లో కూర్చున్నారు.

"హు ఫాను లేదు కాబోలు ఎలా వుంటుంది? కరెంటు ఉండి ఏడిస్తేగా? అన్నిటికి కట్లే ఈ రోజుల్లో అలాగే 'ఇన్నేళ్ళు దాటితే బ్రతికుండ కూడదు'- అని కూడా ఓ బిల్లు పాస్ చేసి పారేస్తే పీడ వదిలి పోతుంది జననాల మీద పొదుపు. పెట్టినట్లు, మనిషి ఆయుర్దాయం మీద కూడా కట్ పెట్టి పారేస్తే ఈ వయసులో బాధలైనా తప్పుతాయి జనాబా తగ్గుతుంది అప్పుడైనా- ఉన్న వాళ్ళైనా కాస్త సుఖపడుతారు ఇలాంటి శాసనాలు చెయ్యాలంటే మన వాళ్ళే చేయాలి మిగిలిన ముఖ్య మంత్రులకి అంత గట్టి గుండె లేదు "

"ఇదిగోండి దీనికోసమేగా మీ గోల," అంటూ విసనకర్ర తెచ్చి అందించింది జానకమ్మ

"హమ్మయ్య నువ్వొక్కదానివోయ్ నా అవసరాల్ని అర్థం చేసుకున్నదానివి ' అన్నారు రామయ్యగారు

"ఆ ఆ ఇక పొగడ్తలు ఆపండి మీ నెక్స్ట్ అవసరం కూడ అర్థం చేసుకున్నాను పాలు పొయ్యిమీద పెట్టాను కాఫీ క్షణంలో తెస్తాను " అంది జానకమ్మ నవ్వుతూ

"చూశావా చూశావా నేనన్నానంటే అన్నా నంటావ్ నాకు ఇప్పుడు కాఫీ అవసరం అని నేను 'చెప్పకుండా'నే పసిగట్టేశావ్" అన్నారు రామయ్యగారు

కాఫీ తీసుకు రావటానికి వంటగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది జానకమ్మ

రామయ్యగారికి ఇంత వయసొచ్చినా కాఫీ అలవాటు పోలేదు రోజుకు కనీసం నాలుగైదు సార్లన్నా కాఫీ పడకపోతే ఉండలేదు ఆయన అంతకు మించి మరే అలవాట్లు లేవు.

గవర్నమెంటు ఉద్యోగం నుంచి రెండేళ్ల క్రితమే రిటైరైన రామయ్యగారికి ఇద్దరే సంతానం ఇద్దరూ మగపిల్లలే పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని, ఉద్యోగాల్లో స్థిరపడ్డారు

పెద్దకొడుకు శ్రీకాంత్ విశాఖపట్నంలో ఓ ప్రైవేటు

కంపెనీలో ఇంజనీరుగా పనిచేస్తున్నాడు ఇద్దరు పిల్లలు ఎనిమిదేళ్ళ కొడుకు - ఆరేళ్ళ కూతురు

రెండో కొడుకు రవికాంత్ బెంగుళూరులో కంప్యూటర్ ఇంజనీరు ఒక్కడేకొడుకు

కొడుకుల మిద ఆదారపడవల్సిన అవసరం లేకుండా వచ్చే పెన్షన్‌తో, సొంత ఇంట్లో స్వతంత్రంగా ప్రశాంత జీవనాన్ని గడుపుతున్నారు ఆవృద్ధజంట ధైవానుగ్రహం వల్ల ఇద్దరిదీ మంచి ఆరోగ్యమే ఏదో ఎప్పుడైనా స్వల్పమైన అస్వస్థత తప్పనిస్తే మరే దీర్ఘరోగాలు లేవు బగవంతుడి దయవలన సంవత్సరానికోసారి పెద్దకొడుకు, చిన్నకొడుకు భార్యా పిల్లలోస్తే వచ్చి పోతుంటారు సెలవుమీద అలా వచ్చినప్పుడల్లా కొడుకులు, ఏదైనా ఇవ్వబోతే, నాకెందుకురా ఇంకెవరున్నారని మాకు మీ అమ్మకు నేను- నాకు మీ అమ్మ తప్ప? మీ దగ్గరే ఉంచండి ఖర్చులుంటాయి', అంటూ తోసిపుచ్చేవారు పిల్లలు వెళ్ళి పోతున్నప్పుడు మనవల చేతిలో పాతికో- ఏభైయో పెట్టి చాక్లెట్లు కొనుక్కోండర్రా, అంటూ ఆయనే తిరిగి ఇస్తుండేవారు అందుకే తాతయ్యంటే మనవలకు 'కాడ్‌బరీస్' చాక్లెట్లంత ఇష్టం పిల్లలొచ్చినప్పుడల్లా, సున్నుండలు- రవ్వలడ్లు చేసి పెట్టే నాన్నమ్మన్నా కూడ. మనవలకు 'క్వాలిటీ ఐస్‌క్రీమ్' అంత ఇష్టమేమరి

ప్రేమించే ఎల్లలు - సంపూర్ణ ఆరోగ్యం- సొంత ఇల్లు- ఒకరిమీద ఆదారపడని స్వతంత్ర జీవితం ఇంతకంటే మరేం కావాలి వాళ్ళకాపయసులో

అంతటి అదృష్టం ఎంత మందికి దక్కుతుంది? పూర్వజన్మ సుకృతం అంటే అదే కాబోలు

ఊ ఇదిగోండి మీ కాఫీ, అంటూ పొగలు గక్కుతున్న వేడివేడి కాఫీ గ్లాసుతో అందించింది జానకమ్మ

రామయ్యగారు కాఫీ త్రాగుతుంటే, మళ్ళీ వస్తా వంటగదిలో పనుంది అంటూ అక్కడి

నుంచి వెళ్ళిపోయింది జానకమ్మ

*   *   *   *   *

పెద్దకొడుకు – కోడలు, మనవలతో ఆరోజు రామయ్య గారి ఇల్లు మహాసందడిగా వుంది జానకమ్మగారు పొయ్యికే అంకితమై పోయారు బజారుకు– ఇంటికి సంచి పట్టుకు తిరిగేస్తున్నారు రామయ్య గారు

"మీరు కూర్చోండి నేను చేస్తాను, అంటూ కోడలు చెప్తున్నా విన్పించుకోటంలేదు అత్తగారు

"మీ కెందుకు నాన్నా శ్రమ నేను వెళ్ళొస్తాగా? అని చెప్తున్నా కొడుకు మాట వినటంలేదు రామయ్యగారు

పిల్లలొచ్చారంటే వాళ్ళకు పండగలాగుంది వయసు– శ్రమ తెలీటంలేదు ఎంతో ఉత్సాహంగా వున్నారు

అందుకే వయసు శరీరానికే కాని మనసుకు కాదన్నారు–

పిల్లలిద్దరూ కేరమ్స్– చైనీస్ చెక్కర్స్ – తాడో ఒక్కటనేమిటి ఒకటి తర్వాత ఒకటి ఆడిపారేస్తున్నారు మధ్యమధ్యలో నానమ్మ చేసిపెట్టిన జంతికలు– అరిసెలు లాగించేస్తున్నారు మధ్యాహ్నం వొంటిగంట దాటినా భోజనాలకు లేవక పోవటంతో రామయ్యగారు ఇక లేవండర్రా అంటూ కర్ర పట్టుకున్నారు తమాషా చేస్తూ

"తాతయ్యకు కోపం వస్తుంది అంటూ పిల్లలు బిలబిలమంటూ ఎక్కడి ఆటవస్తువులు అక్కడే వదిలేసి నానమ్మ దగ్గరకు పరుగు పెట్టారు.

అప్పటికే జానకమ్మ పళ్ళాల్లో పిండివంటలు వడ్డించింది బొబ్బట్లు – బూరెలు, గారెలు పులిహోర స్వీటు–హాటులతోనే కడుపునిండిపోయింది పిల్లలకి అన్నం వెయ్యబోతే ఇంకొద్దు నానమ్మా అంటూ చేతులడ్డం పెట్టారు కనీసం సాంబారు అన్నం అయినా తినలేదే అంటూ నొచ్చుకుంది జానకమ్మ

"వాళ్ళ తిండి అంతేలేమ్మా అంటూ సర్ది చెప్పాడు కొడుకు

పిల్లలు తినిలేచాక – పెద్దవాళ్ళు నల్గురూ కూర్చున్నారు భోజనాలకి

పులిహోర– బొబ్బట్లలో నెయ్యి జాస్తిగా వొడ్డించింది జానకమ్మ కోడలు –కొడుక్కి

"ఇలా తింటే వొళ్ళొచ్చేయదంటే", అన్నాడు శ్రీకాంత్ తల్లితో

"వయసులో వున్న పిల్లలు– ఇప్పుడు తినకపోతే మా వయసు వచ్చాక తింటారేంట్రా" అంది జానకమ్మ కొసరి కొసరి వడ్డిస్తూ

భోజనాల కార్యక్రమం ముగిశాక, పిల్లలకోసం రామాయణం 'కేసెట్' వేశారు దాంతో పిల్లలు టీవి కి అతుక్కుపోయారు

ప్రక్కగదిలో రామయ్యగారు – జానకమ్మగారు పెద్దకొడుకు – కోడలు సమావేశమయ్యారు

చిన్నోడు కూడ వస్తే బాగుండేది అన్నారు జానకమ్మగారు చిన్న కొడుకును తలుచుకుంటూ

ఎప్పుడూ మేము రావటమే సరిపోతుంది మీరు మాత్రం మాదగ్గరకు రాకండి అన్నాడు శ్రీకాంత్ నొచ్చుకుంటున్నట్లుగా

అవునత్తయ్యా మీరు మాదగ్గరకొచ్చి ఒక్క నెల్లో జుల్లైనా వుండకపోతే ఇంక మేము రామంతే, అంది కోడలు

ఎవరొస్తే ఏవిటమ్మా? ఈ వయసులో మేం తిరగటం కంటే, మీరే వచ్చిపోతుండటం సులభం కదా?'

మీకే శ్రమలేకుండా తీసుకెళ్ళి మళ్ళీ తెచ్చి దింపే బాధ్యత మాదత్తయ్యా

వద్దులేమ్మా ఇప్పుడు మాత్రం ఏమైందని ఒకర్నొకరు చూసుకుంటున్నాం – మంచి చెడ్డలు చెప్పుకుంటున్నాం అది చాలదూ

రామయ్యగారు శ్రోతలా వింటున్నారు తప్ప ఏం మాట్లాడటంలేదు ఆయనకు నిద్రొస్తున్నట్లుంది

అది గ్రహించిన శ్రీకాంత్ మీరు పడుకోండి నాన్నా నువ్వు కూడా రెస్టు తీసుకోమ్మా, అంటూ లేచాడు

కోడలు కూడ కొడుకుతో బాటు బైటకు వెళ్ళిపోయింది

మీరు కవలలా?

- ★ మీకు కవల పిల్లలా?
- ★ ఏవైనా యిద్దరి మధ్య చాలా తమాషా పోలికలు– అలవాట్లు కలయికలు వగైరా వుంటాయి!
- ★ ఆడా మగా కవల లైతే మరీ విచిత్రంగా వుంటుంది.
- ★ మీ యిద్దరి ఫొటో పంపండి! అనుభవంలో జరిగిన "తమాషా" వుంటే రాయండి.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక తో మీ యిద్దరి ఫొటో – వివరం వేస్తాము. మీ ఫొటో – విషయం రెండూ ప్రచురణా మోదం కానిపక్షంలో తిప్పి పంపగోరువారు తగినన్ని తపాలా బిళ్ల లంటించిన కవరు జత చేయాలి– పద్మ ఫొటోలు తిప్పి పంపటం సాధ్యం కాదని మనవి!

– సం.

*   *   *   *   *

అప్పుడే పిల్లలొచ్చి రెండ్రోజులైంది

ఈ రెండు రోజులు ఎంతో 'సందడిగా – సంతోషంగా గడిచి పోయాయి

పిల్లలు వాళ్ల స్కూలు విషయాలు చెప్పారు తాతగారికి – నానమ్మకి

తాతగారిచేత కథలు చెప్పించుకున్నారు మనవలు

నానమ్మ చేత 'చేగోడీలు' అడిగి చేయించుకున్నాడు మనవడు మనవరాలికిష్టమైన 'గులాబి పూలు' చేసిపెట్టింది నానమ్మ

రామయ్యగారు కొడుకు ఉద్యోగం గురించి ఏవేవో విషయాలు అడిగి తెలుసుకుంటున్నారు

అంతవరకూ బాగానే జరిగిపోయింది

అప్పుడే పేల్చాడు ఓ బాంబులాంటి వార్త శ్రీకాంత్

తన కొడుకుని ఏదైనా రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో వేస్తాడట

ఆ వార్త విన్న రామయ్యగారు ఒక్కసారి సీరియస్ అయిపోయారు మాట్లాడటం మానివేశారు

అదికాదు నాన్నగారూ సెవెన్త్ క్లాస్ – టెన్త్ క్లాస్ రిజల్ట్సు చూస్తే మొదటి ఇరవై రాంకులు రెసిడెన్షియల్ స్కూలు పిల్లలవే అక్కడైతే పిల్లలకు మంచి క్రమశిక్షణ, ధైర్యం, చదువు అబ్బుతాయి ఈ మామూలు స్కూళ్ళల్లో స్టాండర్డ్సు చాలా పడిపోయాయి మీ కోడలు కూడ అదే ఉద్దేశ్యంతోవుంది ఆడపిల్ల ఎలాగూ మాదగ్గరే వుంటుంది మగపిల్లాడు కనుక ఎక్కడున్నా ఫర్వాలేదు మొదట కొంచెం ఖర్చు ఎక్కువే అయినా, ఆ తర్వాత నెలకో ఐదొందలు అవుతుంది మొత్తం వాళ్ళే చూసుకుంటారు మూడ్నెల్లకి ఆర్నెల్లకి మళ్ళీ సంవత్సరానికి ఒక్కసారి పరీక్షలయిపోయాక వస్తూ పోతూ వుంటాడు వాడు కాలేజికి వచ్చేంత వరకు మనకిక ఏ బాదరబందీ వుండదు

అంటే నీ కొడుకు నకు భారంగా వున్నాడన్న మాట అన్నారు రామయ్యగారు కోపంగా కొడుకుతో

అలా అని కాదు నాన్నగారు స్టాండర్డు బాగుంటుందని, అంతే అన్నాడు శ్రీకాంత్

"ఏవిటిరా స్టాండర్డు స్టాండర్డు అంటున్నావు ఇందాకట్నుంచీ? నువ్వెక్కడ చదివావనుకుంటున్నావ్? అదేం రెసిడెన్షియల్ స్కూల్కాదే పోనీ కాన్వెంటు స్కూలైనా కాదు కేవలం మున్సిపల్ హైస్కూలు మరి మీ అన్నదమ్ములిద్దరికీ ఫస్టు క్లాసులు రాలేదా? మీరు మంచి ఉద్యోగాలు చెయ్యట్లేదా? మీ కిప్పుడు స్టాండర్డులేదంటావా? రామయ్యగారు ఆవేశంగానే అన్నారు

అప్పటికీ– ఇప్పటికీ చాల మార్పొచ్చిందినాన్నా

ఏస్కూలు చూసినా, ఏ ఒక్కటీచరు పట్టుమని సంవత్సరం పాటు పనిచేయటంలేదు. అందు క్కారణం వాళ్ళిచ్చే జీతాలు తక్కువ కావటం. గ్రాడ్యుయేట్లు – పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్లు ఏ ఉద్యోగం దొరక్క దొరికిందే చాలనుకుని, వీధికొకటి చొప్పున కుక్క గొడుగుల్లా పుట్టుకొస్తున్న ఈ స్కూళ్ళల్లో చేరిపోవటం. ఆ తర్వాత మరో మంచి ఉద్యోగం దొరికితే ఇది వదిలేసి పోవటం, దొరక్కపోతే జీతం కోసమే ఉద్యోగం చేస్తున్నట్టు 'ఫ్రస్ట్రేషన్'తో వృత్తి మీద గౌరవం– శ్రద్ధ లేక మొక్కుబడిగా స్కూలుకు వెళ్ళి రావటం తప్పిస్తే.... భావి భారత పౌరులు గావల్సిన ఆ చిన్నారుల భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్ద వలసిన బాధ్యత తమ మీద వుందన్న విషయాన్ని విస్మరించిన వాళ్ళే ఈనాడు టీచర్లల అంతా. ఇకపోతే పెళ్ళికాని ఆడపిల్లలూ.... సంబంధాలు కుదిరేదాక ఊరికే కూర్చోవటం దేనికని 'టీచరు' ఉద్యోగాల్లో చేరిపోవటం... ఆ తర్వాత వెళ్ళిపోవటం చూస్తూనే వున్నాము. అందుకే నాన్నా ఈ స్కూళ్ళల్లో ఇక ఎటువంటి స్టాండర్డ్సు ఆశించలేము".

"ఔరే శ్రీకాంత్!.... నువ్వు చెప్పేది కొంత వరకు నిజమే.....కాని నువ్వొక ముఖ్యమైన విషయం మర్చిపోతున్నావు. ఆనాడైనా – ఈ నాడైనా పిల్లలు స్కూల్లో టీచర్లు చెప్పిందే విని పరీక్షలు రాసి పాసైపోవటం లేదు. ఇంటి దగ్గర మనం.... అంటే పిల్లల తల్లిదండ్రులం శ్రద్ధతీసుకుని, వాళ్ళను రోజూ టైము ప్రకారం చదివేలా చూసిన నాడే- వాళ్ళు మంచి మార్కులు తెచ్చుకుని పాసవ గల్గుతారు. క్లాసుకు నలభై – ఏభై విద్యార్థు లున్నప్పుడు టీచరు ఏఒక్క స్టూడెంటు మీద ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపించటం కుదరదు. కనుక మీరు స్కూలు కిస్తున్న ప్రాధాన్యతకంటే ఇంటి దగ్గర పిల్లల చేత చదివించటంలో శ్రద్ధ చూపిస్తే ఫలితం వుంటుంది. అప్పుడు పిల్లల్ని ఏస్కూల్లో చేర్పించాలన్న ప్రశ్నరాదు. హోంవర్కు శ్రద్ధగా చేసిన నాడు – క్లాసువర్కు గురించి అంత ప్రాధాన్యత అనవసరం".

"ఇకపోతే రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో నీకొడుకుని చేర్పించే విషయానికొస్తే, నువ్వు డబ్బు పోస్తున్నావు కనుక – నీ కొడుక్కి వాళ్ళు తిండి, చదువు – ఉండటానికి హాస్టలు సౌకర్యం అన్నీ ఇస్తారు. బాగానే వుంది. కాని ఆ వయసులో పిల్లలకు కావల్సిన ప్రేమానురాగాలు కూడ తెచ్చి పెడ్తారా వాళ్ళు? బిడ్డ ఆకలేమిటో – అవసరమేమిటో – కష్టమేమిటో కన్న తల్లికి – తండ్రికి తెలుస్తాయి తప్ప వేరేవరికైనా ఎలా తెలుస్తాయిరా? వాడికి రేపేదైనా సుస్తీ చేస్తే, మందులు– డాక్టర్ని తీసుకు రాగలడే కాని, తల్లి – తండ్రి – తోబుట్టువు ఇచ్చే అనురాగం – ఆప్యాయత తెచ్చివ్వగలడ్రా? ఎనిమిదేళ్ళ వయసులోనే వాడు తల్లిదండ్రులకు దూరమై, అనాథలా అక్కడెక్కడో మందలో తింటూ– పడుకుంటూ– చదువుకుంటానికి వాడికేం ఖర్మ పట్టిందిరా? వాడికి తల్లిదండ్రులున్నారు.

తోబుట్టువుంది. బిడ్డల్ని కనగానే సరికాదురా శ్రీకాంత్. వాళ్ళను సాకాలి. విద్యాబుద్ధులు చెప్పించాలి. మమతాను రాగాలు పంచివ్వాలి. అంతేకాని వాడెవడికో ఇంత డబ్బు పడేసి.... అమ్మయ్య... మనకిక బాధ్యత లేదని చేతులు దులుపు కోవాలని చూస్తే... మీరు తల్లిదండ్రులు కాదురా.... స్వార్థపరులు. మీ సుఖంకోసం కన్న బిడ్డని కిరాయి పెంపకానికి పంపే దుర్మార్గు లురా.... దుర్మార్గులు." ఉద్వేగంతో అన్నారు రామయ్యగారు

తండ్రి ఈ విషయం చాల సీరియస్‌గా తీసుకున్నాడని గ్రహించాడు శ్రీకాంత్. తను కేవలం తన అభిప్రాయం చెప్పాడంతే కాని ... ఇంకా ఒక నిర్ణయానికి రాలేదు. కాని తండ్రి వాలకం చూసిన తర్వాత ఇక ఆ ఆలోచనకు స్వస్తి చెప్పక తప్పదనుకున్నాడు శ్రీకాంత్.

అందుకే అన్నాడు తండ్రితో... "నేనింకా వాడ్ని రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో వేసే విషయంలో ఎటువంటి నిర్ణయం తీసుకో లేదు నాన్నా... వేస్తే ఎలా వుంటుందని అనుకున్నానంతే... అందుకే మీ

ఇలాంటి తల్లి ఉంటుందా?!

ఫ్రాన్స్‌కి చెందిన 38 సం.ల డేనిలీ పిచ్చిదో, మూర్ఖురాలో అర్థం కాదు. అందుకే ముక్కు పచ్చలారని తన 6 నెలల పసిపాప క్రిష్టల్‌ను బట్టలు వుతికే మిషన్‌లో వేసింది. మిషన్ పని చేసినప్పుడు పిల్ల 'చట్నీ' అవుతుందని తెలిసినా తను అలా చేసింది. బట్టలను తెలుపు జేసినట్టు తన పాపను కూడా తెల్లగా అయ్యేట్టు చేద్దామనే డేనిలీ రోజాను అలాచేసింది.

అయితే క్రిష్టల్ దాని నుండి బయట పడింది. పూర్తిగా శుభ్రపడి మరీ! ఆమె శరీరంపై ప్రాణాంతకమైన గాయాలు ఏమీ తగలలేదు. కొన్ని గీట్లు తప్ప.

డేనిలీ పొరుగున వుండే మార్గరెట్ బ్రాడ్యూ అంటుంది– 'నేను వంటింట్లో నిలబడి ఆమెతో మాట్లాడు తున్నాను. ఇంతలో ఆమె "మా అమ్మాయి శుభ్రపడి వుంటుంది. తీసుకురావటానికి వెళుతున్నాను". అప్పుడు నేను అనుకున్నాను. ఆమె పిల్లను స్నానాల టబ్ నుండి బయటకు తీస్తుందేమో! కానీ బట్టలు ఉతికే మిషన్ నుండి బయటకు తీస్తూంటే నాకు ఆశ్చర్యం కల్గింది!'

డేనిలీ యంత్రాన్ని 'ఆన్' చేయటం మర్చి పోయింది. లేకపోతే క్రిష్టల్ బ్రతికేది కాదు.

క్రిష్టల్ అరవలేదు. కానీ స్పృహ తప్పింది. మార్గరెట్ ఈ విషయం పోలీసులకు తెలియ పరచింది. వాళ్ళు రంగంలోకి దిగటం చూసి డేనిలీ ఆశ్చర్యపడింది 'నేనే క్రిష్టల్‌ను బట్టలు వుతికే యంత్రంలో పడేశానంటూ ఆమె నిజం ఒప్పుకుంది.

"డేనిలీ దృష్టిలో ఆమె ఏమీ తప్పు చేయలేదు. పశ్చాత్తాప భావం ఆమె ముఖంలో లేదు. తనను ఎందుకు అరెస్టు చేశారా అని ఆమె ఆశ్చర్య పడుతూంది" అని పోలీసు వారి కథనం. 'నీవు పిల్లను హత్య చేయాలని ప్రయత్నించావు' అని పోలీసులు చెబితే ఆమె స్తబ్ధురాలయింది.

పిల్లని ఆస్పత్రిలో చేర్పించారు. ఆమెకు ప్రాణాంతకమైన ఏ గాయాలు తగలక పోవటం వల్ల అందరూ సంతోషించారు.

41 సం.ల డేనిలీ భర్త గెరార్డ్ "అన్నీ బాగానే వున్నాయి కానీ మా ఆవిడకు కామన్ సెన్స్ తక్కువ. ఆమె చేసిన నేరానికి ఆమెకు జైలుశిక్ష విధించటం మంచిది కాదు. నేను, ఆమెను క్షమించమని అర్జీ పెట్టుకుంటాను. క్రిష్టల్‌ను సంరక్షించేందుకు ఓ ఆయాను కూడా ఏర్పాటు చేస్తాను" అన్నాడు.

సౌందర్యదీపం

చల్లా ఝాన్సీరాణి

కంటి- మసాజ్

అణువణువునా ఆకర్షణ- నరనరాల్లో నవ్యత్వం

ముఖానికీ- శరీరానికీ మసాజ్ అవసరమైనట్లే కంటి చుట్టూ ఉండే కండరాలకు కూడా మసాజ్ చాలా అవసరం అయితే- కంటి చుట్టూ ఉండే కండరాలు చాలా సున్నితంగా ఉంటాయి గనుక కంటి మసాజ్ చాలా జాగ్రత్తగా చెయ్యాలి

మొదట ఏదైనా క్రీంని కళ్ల చుట్టూ రాయండి పాల మీగడ - కోల్డ్ క్రీం- ఆలివ్ ఆయిల్- ఇలాంటి వేవయినా ఫర్వాలేదు రాశాక కళ్ల మధ్యగా ఉన్న ముక్కు ఎముకని చేతులు బొటన వేళ్లతో పట్టుకుని కొద్దిగా లోపలికి- అంటే కనుగుడ్డు లోపలికి నొక్కండి (మరీ నొప్పి పుట్టేలా కాదు) ఇలా చేస్తే కళ్ళు రిలాక్స్ అవుతాయి అలా ఐదారుసార్లు చెయ్యాలి

తర్వాత చూపుడు వేలూ - మధ్య, వేలూ ఉపయోగిస్తూ కంటి చుట్టూ బ్రిడ్జిలా ఉన్న ఎముక భాగాన్ని నొక్కి రాయాలి. ఇలా చేసేటప్పుడు కంటి చుట్టూ ఉండే సుకుమారమైన కండరాల్ని పొరపాటున కూడా మీ వేళ్లకి తగలనివ్వకండి. ఇలా పదిసార్లు చెయ్యాలి

ఆ తర్వాత పైన ఉపయోగించినట్లే చూపుడు వేలు-- మధ్య వేలూ ఉపయోగిస్తూ రెండు చేతులతో కంటి చుట్టూ వుండే కండరాల్ని మృదువుగా మసాజ్ చెయ్యాలి కనుకొలకు నుంచి కంటి కొసవరకూ అక్కడి నుంచి కంటి కిందుగా వేళ్లని పోనిస్తూ కనుకొలకు వరకూ రానివ్వాలి ఇష్టం వచ్చినట్లుగా డైరెక్షన్ మార్చకూడదు

ఇలా చేస్తే కళ్ల చుట్టూ ఉండే కండరాలు శక్తివంతమవడంతో పాటు కళ్ల చుట్టూ ఉండే ముడతలు పోతాయి

రోజూ క్రమం తప్పకుండా కళ్ల చుట్టూ ఆముదం లేదా ఆలివ్‌నూనె రాసుకుంటే కంటి చుట్టూ ఉండే ముడతలు మాయమై కళ్ళు చక్కటి షేప్‌లో కనిపిస్తాయి

బంగాళాదుంపని సన్నని ముక్కలుగా తరిగి గ్రైండ్ చేసి ఆ రసాన్ని రాసుకోవడం- లేదా బంగాళాదుంప స్లైస్‌ని కళ్ల మీద పెట్టుకుని పది నిముషాలు రిలాక్స్ అయినా కళ్ల చుట్టూ ఉండే ముడతల్ని పోగొట్టుకోవచ్చు

కంటి చుట్టూ ఏర్పడే నల్లటి వలయాలు

కొంతమందిని చూస్తూనే- "ఏమిటి? అలసిపోయినట్లు కనిపిస్తున్నారు?" అనడిగేస్తాం

దానికి కారణం వాళ్ల కళ్ళు- కళ్ల చుట్టూ ఉండే నల్లటి వలయాలు ఈ వలయాలు మనలోని అశాంతినీ- అలజడినీ- అవిశ్రాంతినీ ఎదుటి వారికి స్పష్టంగా చెప్తాయి కొన్ని నియమాల్ని పాటిస్తే నల్లటి వలయాల్ని పోగొట్టుకోవడం ఏమంత కష్టమయిన పనికాదు

1 రోజూ 8-9 గ్లాసుల నీళ్ళు తప్పకుండా తాగాలి

2 రోజూ తప్పకుండా ఎనిమిది గంటలు నిద్రపోవాలి

3 ఉదయం లేస్తూనే చల్లటి నీళ్లతో కళ్లని కడుక్కోవాలి

4 కళ్లని గట్టిగా నలపకూడదు అలాగే వేళ్లతో కళ్లని మూసుకొని కొద్దిసేపు రిలాక్స్ అవ్వాలి

5 అరచేతిని కప్‌లా చేసి కంటి చుట్టూ లోపలికి వెలుగు ప్రవేశించకుండా చేసి కళ్ళు తెరిచి అలాగే ఉంచాలి

6 భోజనంలో పళ్ళు, ఆకుకూరలూ తప్పనిసరిగా వాడాలి

7 రాత్రుళ్ళు ఎక్కువసేపు మేలుకుని చదవడం -రాయడం- కుట్టడం కళ్లని బాగా అలిసిపోయేలా చేస్తుంది

8 ఉదయానే వాకింగ్ కెళ్లడం ఎంతైనా అవసరం ప్రశాంతమైన వాతావరణం కళ్లని ఆరోగ్యవంతం చేస్తుంది

●

స్వయం కృషి

విషయం కూడ తెలుసుకుందామని మీతో చెప్పాను , అన్నాడు శ్రీకాంత్

నువ్వు అనుకున్నావో నిర్ణయించుకున్నావో నాకు తెలీదు నాకైతే ఈ విషయం నచ్చలేదు- నచ్చదు వాళ్ళు చేసేది వ్యాపారం తెలుసా? అయితే అటువంటి స్కూళ్ల అవసరం వున్న వాళ్ళు లేకపోలేదు ఉదాహరణకు - తల్లిదండ్రులిద్దరూ ఉద్యోగాలు చేసుకుంటూ పిల్లల్ని చూసుకునే వ్యవధిలేనివాళ్ళు- తరచుగా ఒకచోటనుంచి వేరొక చోటుకి ఉద్యోగరీత్యా బదిలీయై తిరిగేవాళ్ళు- ఏ పల్లెటూళ్ళోనో వుంటూ, అక్కడ స్కూలు సౌకర్యం లేనివాళ్ళు - ఇంకా అనాధులు కాని మీలాంటి వాళ్ళకి కాదు ఆస్కూళ్ళు నీకు ట్రాన్స్‌ఫరు ప్రశక్తిలేదు ఉన్న ఊళ్ళో ఎన్నో మంచి స్కూళ్ళు ఉన్నాయి మీ భార్యాభర్తలిద్దరూ చదువుకున్న వారు ఇద్దరంటే ఇద్దరే పిల్లలు మీకు ఒకరికొకరు తోడుగా, స్నేహంగా - చదువుకుంటూ, ఆడుకుంటూ వుంటే వాళ్ళను విడదీయటానికి మనసెలా ఒప్పుతుందిరా మీకు? ఉన్న ఒక్క అన్నయ్య దూరంగా వెళ్ళిపోతే, నీ కూతురు ఆడుకోటానికి - అల్లరికి తోడులేక ఒంటరితనంతో బాధపడితే అదిదాని మానసిక స్థితి మీద ఎటువంటి దుష్పరిణామం కల్గివుంటుందో ఆలోచించావా?'

'నా సంగతే ఆలోచించు మా తల్లిదండ్రులకు మేం పదిమంది పిల్లలం అందరం పెద్దయ్యేంత వరకు ఒకేచోట కలిసి - మెలసి ఉన్నాం- చదువుకున్నాం- పెరిగాం కాని ఈనాడు మా మధ్యవున్న సంబంధ బాంధవ్యాలు ఎటువంటివి? ఏ పెళ్ళిలోనో కల్సుకున్నప్పుడే హలో- అంటే - హలో అనుకోవటంతో ఆఖరు ఒకరింటికి ఒకరు రమ్మని పిలుచుకోటం లేదు- వచ్చిపోవటం లేదు కాని పులిని చూసి నక్క వాత పెట్టుకున్నట్లుగా జనవరి ఫస్టుకు మాత్రం గ్రీటింగులు పంపించుకుంటాం- అంతే కలిసి పెరిగిన మా మధ్య గ్రీటింగ్సు పంపించుకోటానికి అవసరమైన ఆప్యాయత అనురాగం మిగిలాయంతే మరి - చిన్నతనంలోనే ఫామిలీ మెంబర్స్ నుండి దూరంచేయబడి- ఎక్కడో చదువుకుని - పెరిగిన పిల్లాడిలో- పెద్దయ్యాక మనం ఇంకెంత సంబంధ బాంధవ్యాలు ఆశించవచ్చంటావ్? నువ్వాశించినట్లుగా, నీకొడుకు పెద్ద ర్యాంకుల్లో పాసై - ఏ ఆఫీసరో అవుతాడనుకో కాని, అందులో తండ్రిగా నీ పాత్రేమిటి? కేవలం ఫైనాన్షియర్‌వి- అంతేనా?

మనం నాటిన మొక్కకు మన చేతులతో నీళ్ళు పోసుకుంటే వచ్చే ఆనందం, ఆ మొక్క పూలు పూసినప్పుడు వచ్చే ఆనందం- నిత్యం ఆ మొక్కను మనకళ్ళముందు చూసుకుంటున్నప్పుడు కలిగే ఆనందం- ఏతోటమాలికో ఆ బాధ్యత అప్పగించిన నాడు రావురా శ్రీకాంత్ నీకు డబ్బు లెక్కువుంటే ఏ అనాథ శరణాలయానికో రాసివ్వు - పుణ్యమైనా వస్తుంది అంతేకాని ఇటువంటి ఆలోచనలు చేయకు చెప్పదల్చుకుంది చెప్పేసి కొడుకు సమాధానం కోసం చూడకుండా అక్కడ నుండి లేచి వెళ్ళిపోయారు రామయ్యగారు

★ ★ ★ ★ ★

తిరుగు ప్రయాణం రోజు ఆటో ఎక్కుతూ-

'ఆనంద్ నాదగ్గరే వుండి చదువుకుంటాడు నాన్నా' అంటూ తండ్రికి మాట ఇస్తున్నట్లుగా శ్రీకాంత్ తండ్రిచేతిలో చెయ్యివేసి చెప్తుంటే అత్తా కోడళ్ళు అసలు విషయం తెలీక ముఖాముఖాలు చూసుకున్నారు ●